

Πλοίαρχος Στέφανος Παραδείσης

«Τόλμησα
άλματα και
δικαιώθηκα»

1979-2009 Τριάντα χρόνια έζησε

την ακτοπλοΐα. Από τα χρόνια τα πέτρινα και τις γραμμές τις άγονες, ανέβηκε με τολμηρά άλματα, σκαλί-σκαλί, καράβια κι αξιώματα, ως το υψηλότερο, του εντεταλμένου Ναυτιλιακού Τομέα μιας καταξιωμένης εταιρείας, των Μινωικών Γραμμών

Στα 50 του χρόνια, πήρε άλλη μια απόφαση, που αν κρίνουμε από τις προηγούμενες, θα τον δικαιώσει και αυτή: να βγει στη σύνταξη και να φύγει. Στα γραφεία της Μίνοα, όπου συναντηθήκαμε στα τέλη του Ιανουαρίου 2010, η υποδοχή που του επιφύλαξαν δεκάδες υπάλληλοι της εταιρείας ήταν αυτή που δεν θα τολμούσε να ονειρευτεί κανένας απερχόμενος. Ένας από αυτούς, με δάκρυα στα μάτια και μια έγχρωμη φωτοτυπία του «Ε» Μαρτίου 2002, του διαβάζει μια λεζάντα κάτω από τη φωτογραφία του, που σε ανύποπτο χρόνο είχαμε γράψει: «το επίπεδο μιας εταιρείας φαίνεται από το επίπεδο των ανθρώπων που την διοικούν. Ο σεβασμός γεννάει σεβασμό». Και μας λέει: «γι' αυτά τα λόγια το έχω κρατήσει... Μας κρατάνε πια μόνο οι αναμνήσεις. Αυτών των ανθρώπων». Αρχιπλοίαρχοι, αρχιμηχανικοί, στελέχη, υπάλληλοι, κατακλύζουν το γραφείο του, τον φιλάνε, «μας λείπετε», βουρκώνουν. Και όλους τους καλεί στην Κω.

Φεύγει πλήρης. Από παιδί στο ΧΡΥΣΟΥΛΑ, το καΐκι του πατέρα του στην Πάτμο, από 15 χρόνων τζόβενο στα κρουαζιερόπλοια ΑΠΟΛΛΩΝ 11, ΑΤΑΛΑΝΤΗ, ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, WORLD RENAISSANCE, στα 16 ναυτολογημένος κυβερνήτης στο ΧΡΥΣΟΥΛΑ. AQUA MARINA, ΟΜΗΡΟΣ, ΑΡΙΩΝ, ΑΛ- ▶

